

ekstrasession ved at give også præsidiet bemyndigelse til at indkalde.

For at øge rådets evne til at handle hurtigt foreslog Komiteen desuden, at der blev givet præsidiet kompetence til at afgive udtalelser, men dog kun efter indstilling fra et udvalg. I visse tilfælde kan det endda blive nødvendigt for præsidiet at høre de nationale delegationer, førend udtalelse afgives. Sådanne udtalelser skulle træde i stedet for rekommandationer.

Det foreslås, at der for hvert præsidiemedlem vælges en suppleant, som dog kun skal indtræde i tilfælde af medlemmets forfald. Såfremt præsidiet finder det ønskeligt, kan suppleanter dog deltage sammen med de ordinære præsidiemedlemmer.

Ved siden af de nationale sekretærer, valgt af de enkelte delegationer, foreslås oprettet en post som præsidiasekretær til at varetage visse fælles opgaver. Sekretærerne skal udgøre et kollegium. Præsidiasekretæren bør ikke være statsborger i det land, hvor han får sæde.

Foruden medlemmerne og regeringerne bør også ministerrådet kunne stille forslag i rådet.

„Spørgetimen“, der indførtes i 1967 ved en aftale mellem statsministrene og rådspræsidiet, foreslås indskrevet i vedtægten. Også til ministerrådet kan der rettes spørgsmål. — Hidtil har spørgsmål skullet have tilknytning til indholdet i en meddelelse eller en beretning. Denne begrænsning ophæves, så spørgsmålene også kan gælde andre emner inden for det nordiske samarbejde.

Komiteen foreslog, at statsministrene og præsidiet overvejer eventuelle ændringer i reglerne for fordeling af de fælles omkostninger. Hidtil er fordelingen sket efter antallet af valgte medlemmer.

Nordisk ministerråd.

I det nordiske samarbejde har der hidtil ikke på regeringsniveau eksisteret et fast organiseret samarbejdsorgan med videregående kompetence. Embedsmandsudvalget foreslog i sin rapport af juli 1969, at et sådant ministerråd oprettedes som højeste samarbejdsorgan inden for Nordek-organisationen.

I sin rapport foreslog organisationskomiteen nu, at der skulle oprettes et ministerråd med almindelig kompetence over hele

det nordiske område. Ved særlige traktater (f. eks. Nordek-traktaten) kunne fastsættes, på hvilke felter det har myndighed til at fatte formelle, for de deltagende lande bindende beslutninger. Oprettelsen af ministerrådet skulle dog ikke hindre, at der som hidtil holdes uformelle møder af fagministrene. De hidtil eksisterende ministerkomiteer (for økonomisk samarbejde, oprettet 1960, og for samordning af hjælpen til u-landene, oprettet 1961 og befæstet i 1968) foresloges ophævet.

Foruden at varetage de samarbejdsopgaver, særlige traktater bemyndiger det til, skal ministerrådet have ansvaret for, at regeringssamarbejdet fungerer effektivt over hele det nordiske felt, og at der finder den fornødne samordning sted mellem regeringerne indbyrdes og mellem regeringerne og Nordisk Råd.

Ministerrådet har skiftende sammensætning efter de forskellige arbejdsopgaver og skal følgelig bestå af de respektive fagministre. Men det foreslås tillige, at et regeringsmedlem for hvert land udpeges til, med støtte af en embedsmand, at bære ansvaret for samordningen af ministerrådets arbejde og det nordiske regeringssamarbejde i almindelighed. Disse samarbejdsministre bør have den organisatoriske ledelse af ministerrådets arbejde og sørge for ensartet praksis i ministerrådet og for dets kontakt med Nordisk Råd. I mange tilfælde bør samarbejdsministrene derfor også deltage, når fagministrene udgør ministerrådet.

Ministerrådet bør som nævnt kun træffe beslutninger på grundlag af udtrykkelige aftaler mellem landene. På basis af forslaget til den reviderede Helsingfors-aftale kan det således kun stille forslag i rådet, afgive en årlig beretning samt meddelelser om rekommandationer o. l.

Ministerrådet er ikke noget overstatligt organ, som kan pålægge en regering forpligtelser mod dens vilje. Beslutninger kan kun træffes, når alle lande er repræsenterede i ministerrådet, og da kun med enstemmighed undtagen i procedurespørgsmål. Hvis et land undlader at stemme, hindrer dette ikke, at beslutning kan træffes. Berører beslutningen kun visse af landene, er det tilstrækkeligt, at disse er repræsenteret. Alle landene er ligestillet i ministerrådet og har hver én stemme. Beslutninger truffet af ministerrå-